

Henstilling

om udarbejdelse af genopretningsplaner

Henstilling om udarbejdelse af genopretningsplaner

Indholdsfortegnelse

1.	Resumé	3
2.	Baggrund og begrundelse	4
3.	EBA's henstilling om gennemførelse af genopretningsplaner i EU	6
	EBA's henstilling om udarbejdelse af genopretningsplaner	8
	Bilag 1	11
	Bilag 2	13
	Skabelon til en genopretningsplan	13
	A. Generel oversigt	13
	B. Genopretningsplanens væsentligste indhold	16
	C. Opfølgning	20
4.	Feedback på offentlig høring	21
5.	Bekræftelse på efterlevelsen af retningslinjer og henstillinger	22

1. Resumé

1. Denne henstilling om udarbejdelse af genopretningsplaner tager udgangspunkt i Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) pligt til, i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 (i det følgende benævnt "EBA-forordningen"), at bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner. EBA's tilsynsråd besluttede, at indtil vedtagelsen og offentliggørelsen af Kommissionens forslag til et direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (i det følgende benævnt "krisestyringsdirektivet"), er den mest effektive måde til efterlevelse af denne forpligtelse at udstede den foreliggende henstilling til nationale kompetente myndigheder om udarbejdelse af genopretningsplaner i overensstemmelse med artikel 16 i EBA-forordningen.
2. I betragtning af, at mindst 15 banker i EU allerede er begyndt at udarbejde genopretningsplaner på initiativ af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB), og at andre nationale initiativer er undervejs, er formålet med henstillingen at sikre konsistens i hele EU og konvergens om de højeste standarder ved at udvide udarbejdelsen af genopretningsplaner til de europæiske kreditinstitutter, der er anført i bilaget til henstillingen, og sikre, at planerne diskuteres inden for de respektive tilsynskollegier, der overvåges nøje af EBA.
3. Med dette for øje bør koncerngenopretningsplaner udformes i overensstemmelse med de internationale standarder, der er aftalt i regi af Rådet for Finansiell Stabilitet og i overensstemmelse med den i bilag 2 indeholdte skabelon (i det følgende benævnt "skabelonen"), som efter EBA's debatoplæg om genopretningsplaner, der blev offentliggjort den 15. maj 2012, omfatter de væsentligste elementer og problemstillinger, der skal tages højde for i en genopretningsplan.

2. Baggrund og begrundelse

4. Flere banker i forskellige medlemsstater er i færd med at udarbejde genopretningsplaner i kølvandet af initiativer truffet internationalt og i EU.
5. På internationalt plan bliver initiativerne om genopretnings- og afviklingsplanlægning (som blev godkendt af G-20-lederne på topmødet i Pittsburgh i 2009) koordineret i regi af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB), som i sit dokument "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions (KA)" identificerer nøgleelementerne i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplaner og anbefaler, at der etableres genopretnings- og afviklingsplaner for alle globalt systemisk vigtige finansielle institutioner (G-SIFI'er) og for andre virksomheder, der kunne indvirke på den finansielle stabilitet, hvis de bliver nødlidende.
6. På EU-niveau vedtog Europa-Kommissionen efter Rådets konklusioner den 18. maj og 7. december 2010 om kriseforebyggelse, -styring og -løsning og afvikling, som lagde op til udarbejdelse af genopretnings- og afviklingsplaner i det mindste for kreditinstitutter, for hvilke der overvejes oprettet en grænseoverskridende stabilitetsgruppe (Cross-Border Stability Group (CBSG)), den 6. juni 2012 et forslag til direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling (det såkaldte krisestyringsdirektiv). Bl.a. gør forslaget nærmere rede for arten og indholdet af genopretnings- og afviklingsplaner, præciserer omfanget af deres anvendelse, og definerer desuden EBA's og de nationale kompetente myndigheders rolle og beføjelser.
7. Imidlertid har flere medlemsstater allerede indført genopretnings- og afviklingsplaner eller er begyndt at udarbejde specifik lovgivning om genopretnings- og afviklingsplaner. I en række tilfælde tager disse initiativer afsæt i specifikke ønsker om at reformere afviklingsordninger inden for rammerne af IMF/EU's finansielle støtteprogram. Omvendt er flere nationale kompetente myndigheder gået direkte ind i processen omkring udarbejdelse af genopretnings- og afviklingsplaner, også selv om der ikke findes nogen specifik lovgivning på området, i kraft af deres involvering som medlemmer af FSB i det internationale arbejde om systemisk vigtige finansielle institutioner (SIFI'er).
8. Ud over EBA's beføjelser og opgaver, der vil blive defineret i krisestyringsdirektivet, har EBA allerede i dag i medfør af EBA-forordningens artikel 25 den generelle opgave at bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner. Denne opgave og udviklingen internationalt og nationalt foranledigede allerede på et tidligt tidspunkt i processen EBA til at tage hul på diskussionen og indsamle synspunkter fra aktørerne, som vil munde ud i indførelsen af genopretningsplaner som et generelt lovgivningskrav i EU.
9. EBA offentliggjorde med udgangspunkt heri den 15. maj 2012 et debatoplæg om genopretningsplaner, som gjorde rede for de centrale elementer og problemstillinger, som en genopretningsplan skal forholde sig til, i overensstemmelse med FSB's KA'er. Til det formål indeholdt debatoplægget et forslag til en "skabelon til en genopretningsplan". I alt har EBA modtaget 25 svar på debatoplægget (hvoraf de fem ikke var offentliggjort på EBA's websted efter

anmodning fra respondenterne), som generelt gav positive tilbagemeldinger omkring skabelonens struktur og indhold.

10. Debatoplægget er et godt afsæt for EBA's reguleringsopgaver, der beskrives i krisestyringsdirektivet, således at det sikres, at genopretningsplaner udarbejdes og vurderes på en konsekvent måde over hele EU. Der vil imidlertid ikke blive leveret en fælles europæisk reference for de kompetente nationale myndigheder, før lovgivningsprocessen for krisestyringsdirektivet er afsluttet.

11. For at udfylde dette tidshul og fremme udviklingen af genopretningsplaner, samtidig med at der ydes vejledning, der skal sikre konsekvens vedrørende højeste standarder, udarbejdede EBA den foreliggende henstilling, som er stilet til de nationale kompetente myndigheder, der er hjemlandets tilsynsmyndigheder for de kreditinstitutter, der er opført i bilag 1 til henstillingen. Den anbefaler, at de senest ved udgangen af 2013 sikrer, at der udarbejdes genopretningsplaner, som forelægges tilsynsmyndighederne. Med hensyn til indholdet af genopretningsplanerne anføres det i henstillingen, at planerne skal være i overensstemmelse med FSB's rammer og de standarder, der er indeholdt i skabelonen, der er vedlagt denne henstilling. Med hensyn til vurderingen af afviklingsplanerne kræves det i henstillingen, at disse koncerngenopretningsplaner fremlægges og diskuteres i tilsynskollegierne, som bør nå frem til en fælles vurdering.

3. EBA's henstilling om gennemførelse af genopretningsplaner i EU

Henstillingens status

1. Dette dokument indeholder en henstilling udstedt på basis af artikel 16, stk. 1, og artikel 25, stk. 1, i EBA-forordningen. I henhold til EBA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder bestræbe sig bedst muligt på at efterleve disse henstillinger.
2. Henstillingen beskriver EBA's holdning til relevant tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem med hensyn til udarbejdelse og koordinering af en effektiv og konsekvent genopretningsplanlægning med det formål at minimere den potentielle systemiske konsekvens af, at et institut bliver nødlidende. EBA forventer derfor, at alle kompetente myndigheder, som denne henstilling er rettet til, efterlever den. Kompetente myndigheder, som denne henstilling finder anvendelse på, skal efterleve denne ved at indarbejde den i deres tilsynspraksis i det omfang, det er nødvendigt (f.eks. ved at ændre deres retsgrundlag eller deres tilsynsprocesser).

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i EBA-forordningen skal de kompetente myndigheder inden den 23. marts 2013 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve denne henstilling, eller anføre en begrundelse for en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke har modtaget underretning inden denne dato, vil de kompetente myndigheder af EBA blive anset for ikke at efterleve retningslinjerne. Meddelelse gives ved at indsende den formular, der er angivet i afsnit 5, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/REC/2013/02". Meddelelser skal fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder.
4. Meddelelser offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

Indholdsfortegnelse

EBA's henstilling om udarbejdelse af genopretningsplaner	8
Bilag 1	11
Bilag 2	13
Skabelon til en genopretningsplan	13
A. Generel oversigt	13
B. Genopretningsplanens væsentligste indhold	16
C. Opfølgning	20

EBA's henstilling om udarbejdelse af genopretningsplaner

TILSYNSRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE BANKTILSYNSMYNDIGHED HAR -

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, særlig artikel 16, stk. 1, og artikel 25,

under henvisning til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds ("EBA") afgørelse EBA DC 001 af 12. januar 2011 om vedtagelse af procedureregler for EBA's tilsynsråd, særlig artikel 3, stk. 5, og artikel 14, stk. 2,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I kølvandet af G-20-ledernes konklusioner på topmødet i Pittsburgh i 2009 udstedte Rådet for Finansiell Stabilitet ("FSB") i oktober 2011 dokumentet "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions" (i det følgende benævnt "FSB KA"), der beskriver de nøgleelementer, som FSB anser for at være nødvendige for en effektiv afviklingsordning, herunder specifikke krav til udarbejdelsen af genopretnings- og afviklingsplanlægning.
- (2) Ifølge konklusionerne fra Rådet for Den Europæiske Union om kriseforebyggelse, -styring og -løsning af 18. maj og 7. december 2010 skal der mindst udarbejdes genopretnings- og afviklingsplaner for kreditinstitutter, for hvilke der overvejes oprettet en grænseoverskridende stabilitetsgruppe (Cross-Border Stability Group (CBSG)), og der bør gennemføres simuleringsøvelser i CBSG senest ved udgangen af 2012.
- (3) Den 15. maj 2012 offentliggjorde EBA et debatoplæg om genopretningsplaner, som gjorde rede for de centrale elementer og problemstillinger, som en genopretningsplan skal forholde sig til, i overensstemmelse med FSB's KA'er. Til det formål indeholdt debatoplægget et forslag til en "skabelon til en genopretningsplan". Reaktionen på debatoplægget var generelt positive i forhold til indholdet af skabelonen, og nogle af de indkomne bemærkninger er indarbejdet i skabelonen, der er vedlagt denne henstilling.
- (4) Flere medlemsstater overvejer at indføre eller har allerede indført krav til bankers genopretningsplaner, som efterleves på nationalt plan.
- (5) Den 6. juni 2012 offentliggjorde Europa-Kommissionen et forslag til

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (KOM(2012) 280 endelig).

(5) I den mellemliggende periode før godkendelsen af lovgivningsforslaget bør de nationale kompetente myndigheder, med henblik på at tilskynde til udarbejdelse af genopretningsplaner på en konsekvent måde i hele EU og fremme konvergens af de højeste standarder, opfordres til at sikre, at i det mindste de bankkoncerner, der er anført i bilaget til denne henstilling, udarbejder genopretningsplaner og diskuterer dem i tilsynskollegier under EBA's tilsyn.

(7) Denne henstilling offentliggøres på EBA's websted.

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

1. De kompetente myndigheder, der er anført i bilag 1, med hovedansvar for tilsynet i deres hjemland med de kreditinstitutter, der er opført i bilag 1, opfordres til at sikre, at disse kreditinstitutter udarbejder og forelægger koncerngenopretningsplaner for deres kompetente myndigheder senest den 31. december 2013.
2. Koncerngenopretningsplaner bør udarbejdes i overensstemmelse med den skabelon, der er indeholdt i bilag 2 (skabelonen), som er i overensstemmelse med de internationale standarder vedtaget under Rådet for Finansiell Stabilitets (FSB) auspicer.
3. Skabelonen er tænkt som en vejledning vedrørende processen med at udarbejde og udvikle de nødvendige koncerngenopretningsplaner.
4. Enhver afvigelse fra standarderne i skabelonen bør være objektivt begrundet og dokumenteret af kreditinstituttet.
5. De kompetente myndigheder, der er anført i bilag 1, bør diskutere udarbejdelsen af koncerngenopretningsplaner, og den koncerngenopretningsplan, som de får forelagt, med andre kompetente myndigheder, der deltager i det relevante tilsynskollegium, under behørig hensyntagen til genopretningsplanerne i de kreditinstitutter, der indgår i koncernen, såfremt sådanne planer er blevet udarbejdet. Hvor der er nedsat krisestyringsgrupper (CMG) under FSB's ledelse, bør diskussionen i det relevante tilsynskollegium tage hensyn til de enkelte CMG'ers relevante output.
7. Alle de kompetente myndigheder, der deltager i tilsynskollegier, bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oplysninger vedrørende koncerngenopretningsplaner forbliver fortrolige.

-
8. Kompetente myndigheder, der deltager i kollegiet, bør tilstræbe at sikre en fælles aftale om vurdering af de oplysninger, de modtager fra kreditinstitutterne som led i deres koncerngenopretningsplaner.
 9. De i bilag 1 anførte kompetente myndigheder bør bringe denne henstilling i anvendelse og tilstræbe at sikre, at de i punkt 1 i denne henstilling nærmere angivne kreditinstitutter efterlever denne effektivt for at lette den rettidige udarbejdelse og evaluering af passende koncerngenopretningsplaner.

Udfærdiget i London, den 22. januar 2013

Andrea Enria (Formand, EBA)

Bilag 1

Liste over kreditinstitutter og kompetente myndigheder med hovedtilsynsansvaret for disse, som er omfattet af denne henstilling.

	Banknavn	National kompetent myndighed
1	Erste Group Bank AG	Finanzmarktaufsicht (tilsynsmyndighed for de finansielle markeder)
2	Raiffeisen Zentralbank AG	
3	KBC Group NV	Banque Nationale de Belgique (den belgiske centralbank)
4	Dexia	
5	Bank of Cyprus Public Company Limited	Central Bank of Cyprus
6	Cyprus Popular Bank Public Co Ltd	
7	Bayerische Landesbank	Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) Deutsche Bundesbank (den tyske centralbank)
8	Commerzbank AG	
9	Deutsche Bank AG	
10	Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank AG	
11	Danske Bank A/S	Finanstilsynet (den danske finanstilsynsmyndighed)
12	Alpha Bank AE	Bank of Greece
13	Eurobank Ergasias	
14	National Bank of Greece	
15	Piraeus Bank	
16	Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	Banco de España (den spanske centralbank)
17	Banco Santander SA	
18	BNP Paribas SA	Autorité de Contrôle Prudentiel (ACP) Banque de France (den franske centralbank)
19	Crédit Agricole Group	
20	Groupe BPCE	
21	Société Générale SA	
22	OTP Bank Nyrt.	Den ungarske finanstilsynsmyndighed
23	Allied Irish Banks, Plc	Central Bank of Ireland
24	Bank of Ireland	
25	Intesa Sanpaolo SpA	Banca d'Italia (den italienske centralbank)
26	UniCredit SpA	
27	ABN AMRO Group NV	De Nederlandsche Bank (DNB)
28	ING Bank N.V.	
29	Rabobank Group	
30	DNB Bank ASA	Finanstilsynet (den norske finanstilsynsmyndighed)
31	Banco Comercial Português SA	Banco de Portugal (den portugisiske centralbank)

32	Nordea Bank AB	Finansinspektionen (den svenske finanstillsynsmyndighed)
33	Skandinaviska Enskilda Banken AB	
34	Svenska Handelsbanken AB	
35	Swedbank AB	
36	Barclays Plc	Financial Services Authority (FSA)
37	HSBC Holdings Plc	
38	Lloyds Banking Group Plc	
39	Royal Bank of Scotland Group Plc	

Bilag 2

Skabelon til en genopretningsplan

Skabelonen er inddelt i tre hovedkapitler. Det første (A) giver generelle, men omfattende oplysninger om instituttet, ledelsesstrukturen i forhold til koncerngenopretningsplanen, lige som det opsummerer planens hovedkonklusioner. Det andet (B) vedrører hovedindholdet i koncerngenopretningsplanen, hovedsagelig de antagelser, der ligger til grund for listen over de modeller, der kan anvendes i en krisesituation, samt en vurdering af disses gennemførelse og virkning. Det tredje (C) afdækker foranstaltninger, som instituttet planlægger at gennemføre for at lette opfølgningen på koncerngenopretningsplanen, opdateringen eller gennemførelsen heraf i krisetider.

A. Generel oversigt

Den generelle oversigt udgør en integrerende del af genopretningsplanen. Den bør indeholde en sammenfatning af planen, baggrundsinformation om koncernstrukturen og om planens styring.

a) Sammenfatning af planen:

I dette afsnit forventes instituttet at opsummere hovedkonklusionerne i dets genopretningsplan. Sammenfatningen bør mindst indeholde følgende elementer:

- de fremlagte nøgleelementer i de forskellige afsnit af planen
- de væsentligste ændringer siden sidste opdatering, hvis det er relevant
- et generelt overblik over de skridt, der skal tages før afslutningen/opdateringen af planen.

b) Beskrivelse af koncernen:

Det første element i denne del af genopretningsplanen er et generelt overblik over instituttets juridiske struktur (herunder betydelige filialer), dets aktiviteter samt den indbyrdes afhængighed imellem enhederne inden for koncernen. Dette afsnit bør præcisere instituttets vigtigste aktiviteter og kerneforretningsområder og sætte dem i forhold til den juridiske struktur. Desuden bør det give et overblik over den indbyrdes afhængighed internt i koncernen. Det bør mindst indeholde et afsnit med:

- en generel beskrivelse af de vigtigste aktiviteter, herunder en diskussion af instituttets samlede strategi globalt, dets forretningsmodel, identifikationen af de vigtigste forretningsområder og baggrunden for denne identifikation, samt de vigtigste jurisdiktioner, hvor instituttet er aktivt.
- en kortlægning (og detaljeret beskrivelse) af:

-
- ▶ de juridiske og operationelle strukturer (som også bør indeholde et organisationsdiagram over forretningsenhederne, de juridiske enheder, hvori disse forretningsenheder befinder sig, gennemførte aktiviteter samt en opdeling af medarbejderne efter forretningsenhed)
 - ▶ de juridiske og finansielle strukturer (med en opdeling af omsætning, pengestrømme, likviditet, finansieringsbehov, store engagementer, driftsregnskab, samt kernekapital opdelt efter juridisk enhed).

Det er ikke hensigten, at alle de forskellige enheder specificeres, men der bør snarere fokuseres på betydelige filialer og juridiske enheder. En betydelig filial eller juridisk enhed defineres som enhver enhed:

- ▶ som i væsentlig grad bidrager til koncernens overskud eller finansiering, eller som besidder en væsentlig del af dens aktiver eller kapital, eller
- ▶ som står for væsentlige kommercielle aktiviteter, kerneforretningsområder, kritiske funktioner, eller
- ▶ som udfører væsentlige drifts-, risiko- eller administrationsfunktioner centralt (f.eks. it), eller
- ▶ som bærer betydelige risici, som i værste fald kunne true koncernens overlevelse, eller
- ▶ som ikke kan frasælges eller likvideres, uden at det udløser en større risiko for koncernen som helhed, eller
- ▶ som er vigtig for den finansielle stabilitet i det land, hvor den driver virksomhed.

Det er ikke nødvendigt at give detaljerede oplysninger om enheder, der ikke i væsentlig grad påvirker koncernens aktiviteter, kapitalstruktur eller ledelse, og som ikke er systemisk vigtige i det land, de befinder sig i.

- ▶ en beskrivelse af de finansielle forbindelser internt i koncernen mellem de forskellige juridiske enheder. Hertil hører en diskussion af alle eksisterende væsentlige engagementer internt i koncernen og finansieringsforhold, en beskrivelse af kapitalens bevægelighed inden for koncernen, samt de garantier internt i koncernen, der findes både under normale omstændigheder og i krisetider.
- ▶ en beskrivelse af kritiske eller systemisk relevante funktioner, som koncernen udfører. Dette vedrører primært eksterne funktioner, som f.eks. betalingssystemer og –tjenester, som leveres til andre institutter, men omfatter også centraliserede funktioner, der er kritiske for koncernen, som f.eks. treasury, forvaltning af sikkerhedsstillelse, it, adgang til markedsinfrastrukturer (som modtager og leverandør) og administrations-, drifts-, outsourcingfunktioner.

c) *Diskussion af intern ledelse*

Diskussion af intern ledelse med hensyn til udformningen af genopretningsplanen og godkendelses- og ledelsesprocessen såfremt der er behov for at sætte den i værk i en krisesituation. Dette afsnit bør som minimum indeholde en beskrivelse af:

- hvordan planen blev udarbejdet: herunder identifikation af de ansvarlige for udarbejdelsen af planens forskellige dele, en diskussion af, hvordan planen er integreret og indarbejdet i

rammerne for virksomhedsledelse og den overordnede ramme for risikostyring af koncernen under hensyntagen til koncernens risikovillighed (og af eventuelle sammenhænge med rammerne for stresstest af koncernen)

- hvem der godkendte den nuværende version af planen: herunder den overordnede ledelses involvering, om planen var blevet forelagt den interne og/eller eksterne revisor og/eller risikovurderingsudvalget. Der bør tilvejebringes en bekræftelse fra koncernen om, at genopretningsplanen er blevet godkendt af bestyrelsen og/eller tilsynsrådet
- styringen af genopretningsmodellerne i en krisesituation: der skal i dokumentet gøres rede for, hvordan eskaleringsprocessen (hvis relevant) er udformet. Det bør ligeledes klart beskrive beslutningsprocessen i forhold til aktivering af planen. Hertil hører en diskussion af, hvem der er involveret i denne proces, under hvilke betingelser planen vil blive aktiveret, de procedurer der skal følges, de kriterier der vil være afgørende for, hvilken model der vil blive gennemført, en beskrivelse og vurdering af, hvordan ledelsesinformationssystemer håndteres, og om de vil være i stand til at levere de nødvendige oplysninger med kort varsel
- hvordan instituttet påtænker at opdatere koncernplanen: hertil hører en beskrivelse af, hvem der er ansvarlig for opdatering af planen, intervallerne for opdatering af planen samt en beskrivelse af processen, såfremt planen skal opdateres for at tage højde for væsentlige ændringer, der påvirker instituttet eller de omgivende rammebetingelser.

B. Genopretningsplanens væsentligste indhold

Formålet med en genopretningsplan er ikke at forudsige de faktorer, der ville kunne udløse en krise, men snarere at vurdere, om de modeller, der findes til imødegåelse af en krise, er tilstrækkeligt robuste, og om de er tilstrækkeligt varierede til at imødegå kriser af forskellig art. En nøglekomponent i genopretningsplanen er derfor en strategisk analyse, der kortlægger virksomhedens kerneforretningsområder og fastlægger de centrale tiltag, der skal træffes i forhold hertil og i forhold til de resterende komponenter i virksomheden i en stresssituation. I forlængelse af denne målsætning er formålet med dette andet kapitel at opstille en "liste over løsningsmodeller", der består af en række mulige genopretningsmodeller til imødegåelse af finansiel stress, det være sig idiosynkratisk eller systemisk, og at vurdere deres gennemførlighed og virkning. Vi forventer, at dette afsnit som minimum indeholder følgende oplysninger.

a) Generel oversigt over genopretningsmodeller

Formålet med dette afsnit er at give en generel beskrivelse af alle tilgængelige genopretningsmodeller, der kan komme på tale, og de tiltag, der vil skulle træffes for at gøre en hurtig implementering af sådanne modeller mulig (dvs. når indikatorerne for genopretning viser sig). Der ses dernæst i de følgende underafsnit nærmere på, i hvilket omfang disse genopretningsmodeller vil kunne gennemføres i forhold til de forskellige scenarier/antagelser.

b) Indikatorer for genopretning

Indikatorer for genopretning afgør det tidspunkt, hvor et institut begynder at overveje og beslutte, hvilken specifik model (hvis relevant), det kan være nødvendigt at anvende i forbindelse med en genopretning som reaktion på en konkret opstået situation. Da hver enkelt krise er forskellig, udløser indikatorer for genopretning ikke automatisk en specifik genopretningsmodel, men snarere en tidlig identifikation af den bedste fremgangsmåde i forhold til genopretningsplanen. De bør ikke forstås som tærskler, der fører til en obligatorisk forud identificeret foranstaltning, men mere som det tidspunkt, hvor effektiviteten af de forskellige genopretningsmodeller revurderes, og det overvejes, om de skal implementeres. Genopretningsindikatorer er således en væsentlig del af eskalerings- og beslutningsprocessen. Institutet bør ligeledes i denne del af genopretningsplanen give detaljerede oplysninger om, hvordan genopretningsindikatorerne inkorporeres i institutternes generelle rammer for risikostyring, og hvordan genopretningsindikatorerne bringes i overensstemmelse med eksisterende faktorer for udløsning af likviditets- og kapitalnødplaner og med instituttets rammer for risikovillighed.

Institutet forventes at præcisere disse specifikke genopretningsindikatorer (herunder eksempler og parametre), navnlig bør instituttet fastlægge kvantitative eller kvalitative genopretningsindikatorer for:

- dets solvensposition

-
- dets likviditetssituation
 - stressscenarier og forværringen af de omstændigheder, det opererer i

c) *Antagelser og scenarier*

Formålet med dette afsnit er, at instituttet definerer flere stressscenarier og forsøger at vurdere deres potentielle virkninger. Formålet er ikke at afdække den næste krise, men snarere at definere et sæt scenarier, under hvilke effektiviteten af de forskellige genopretningsmodeller vil blive vurderet. Dette vil muliggøre en afprøvning af, hvor følsom effektiviteten er af de forskellige genopretningsmodeller, som skal være tilpasset for at nå deres målsætninger (dvs. genoprette levedygtighed på lang sigt) også i andre situationer end de identificerede scenarier og antagelser.

Institutionen forventes at specificere flere scenarier, der bør dække mindst følgende typer af finansiel stress (i hvert tilfælde kræves det, at instituttet skal differentiere mellem finansiel stress i langsomt tempo og stress i hurtigt tempo):

- ▶ Idiosynkratiske stød
- ▶ Systemiske stød
- ▶ En kombination af ovennævnte

Hvert af de undersøgte scenarier bør være alvorlige nok til at have kraftige, negative konsekvenser for instituttet. Instituttet bør vælge scenarier, der findes at være relevante for udløsning af flere modeller i genopretningsplanen, og som menes at være tilstrækkeligt sandsynlige.

Instituttet forventes at forsøge at vurdere virkningen af hvert af disse scenarier på solvensen, likviditeten, finansieringen, lønsomheden og driften af de vigtigste enheder, forretningsområder osv., der er identificeret i organisationsbeskrivelsen (Afsnit A).

d) *Genopretningsmodeller*

Dette afsnit opregner og vurderer de forskellige genopretningsmodeller. Genopretningsmodellerne er ikke "business-as-usual"-foranstaltninger, men bør være af ekstraordinær karakter. De modeller, der kan overvejes, omfatter en ekstern rekapitalisering, frasalg af aktiver, datterselskaber, eller forretningsenheder, eller instituttet i sin helhed, en frivillig omstrukturering af passiver, en reduktion i balancestørrelsen eller en styrkelse af likviditeten. For hver af de identificerede genopretningsmodeller forventes instituttet at beskrive foranstaltningen generelt og at identificere de mulige hindringer for dens implementering. Derudover forventes instituttet at udarbejde følgende analyse for hver model:

- **Konsekvensvurdering** af genopretningsmodellerne, der mindst omfatter en vurdering af:
 - ▶ finansielle og operationelle konsekvenser dvs. de forventede konsekvenser for solvens, likviditet, finansiering, lønsomhed og drift. Disse konsekvenser bør forsøges vurderet både i en normal situation og i forskellige stressscenarier. Derudover bør den klart identificere de forskellige enheder i koncernen, som kan blive påvirket af modellen eller blive involveret i implementeringen heraf

-
- ▶ eksterne konsekvenser: de forventede konsekvenser på kritiske eller systemisk relevante funktioner, der udføres af instituttet, samt på andre markedsdeltagere, kunder, ansatte, kreditorer og aktionærer.

Konsekvensvurderingen bør klart nævne værdiansættelsesantagelserne og alle andre antagelser, der gøres, vedrørende bl.a. aktivernes omsættelighed, andre finansieringsinstitutters adfærd osv.

- **Risikovurdering:** For hver model forventes instituttet at foretage en analyse af den dermed forbundne risiko. Hertil hører både risikoen for, at modellen ikke kan implementeres (gennemførlighed) og den risiko, der er forbundet med implementeringen heraf (systemiske konsekvenser):

- ▶ Gennemførlighed: Instituttet bør give svar på følgende spørgsmål: (i) hvad er den skønnede succesrate på en skala, og hvorfor; (ii) hvilke faktorer kunne reducere dens effektivitet, og hvordan kunne de blive afhjulpet, (iii) hvilke faktorer kunne gøre det umuligt at implementere modellen. Disse faktorer bør som minimum tage højde for juridiske, operationelle, forretningsmæssige, finansielle og omdømmemæssige risici (herunder en risiko for nedgradering af kreditvurderingen).

Banken opfordres ligeledes til at diskutere dens mulige erfaringer med at gennemføre en sådan eller lignende modeller.

- ▶ Systemiske konsekvenser: Instituttet bør identificere alle potentielle konsekvenser for hele systemet, der er forbundet med implementeringen af modellen, samt modellens virkninger på en eventuel senere afvikling i de tilfælde, genopretningsmodellerne ikke er effektive.

Hvis der er identificeret væsentlige forhindringer eller barrierer, opfordres instituttet til at komme med forslag til løsning af disse mulige problemer.

- **Beslutningsproces:** Instituttet skal beskrive den interne beslutningsproces for det tilfælde, at det vil blive nødvendigt at implementere modellen, herunder de skridt der skal tages, tidsaspektet og de involverede parter frem til implementeringen af modellen. Såfremt tidspunktet er uvist, kan der gives skønnede intervaller, sammen med henvisning til faktorer, der ville påvirke disse intervaller.

e) *Beredskabsplan*

For hver af disse genopretningsmodeller forventes instituttet at opstille en beredskabsplan for, hvordan der kan sikres driftskontinuitet i en genopretningsfase, såfremt genopretningsmodellen implementeres. Hertil hører som et minimum en analyse af både dets interne drift (f.eks. dets it-systemer, dets leverandører, og dets HR-aktiviteter) og dets adgang til markedsinfrastruktur (f.eks. clearing- og afregningsfaciliteter, betalingssystemer, yderligere krav med hensyn til sikkerhedsstillelse).

I de tilfælde, hvor løsningsmodellen går ud på at udskille en enhed fra koncernen, forventes instituttet ligeledes at påvise, at udskilte enheder kan fortsætte deres aktiviteter uden nogen støtte fra koncernen.

f) *Kommunikationsplan*

Instituttet forventes at udarbejde en detaljeret kommunikationsplan samt en analyse af, hvordan denne kommunikationsplan kan gennemføres i en genopretningsfase og, for hver af de forskellige modeller, opstille en vurdering af de potentielle konsekvenser for aktiviteterne og for den finansielle stabilitet i almindelighed.

Denne kommunikationsplan bør beskæftige sig både med:

- intern kommunikation til personale, fagforeninger osv., og
- ekstern kommunikation over for aktionærer, modparter, finansmarkeder/investorer, markedsinfrastrukturer, offentligheden/indskydere, samt myndigheder (herunder tilsynskollegiet)

g) *Informationsbehandling*

Instituttet forventes at beskrive sin generelle politik med hensyn til informationsbehandling. Navnlig bør instituttet beskrive, hvordan koncernen sikrer, at de korrekte oplysninger forefindes inden for en kort tidsfrist med henblik på beslutningstagning i en stresssituation. Der kræves en specifik analyse for hver enkelt genopretningsmodel, hvor instituttet bør definere de informationsbehov, der er specifikke for netop denne model og bør påvise sin evne til at levere de nødvendige oplysninger.

Desuden bør banken beskrive, hvordan den i en krisesituation rettidigt kan levere de oplysninger, der er nødvendige for, at myndighederne kan vurdere situationen. Sådanne oplysninger omfatter f.eks.:

- faktiske engagementer internt i koncernen gennem interne koncerngarantier og -lån
- faktiske handler på et back-to-back-grundlag
- faktiske likvide aktiver i moderbanken og datterselskaber
- ikkebalanceførte poster
- bankens faktiske eksponeringer imod andre finansinstitutter og selskaber.

C. Opfølgning

Genopretningsplanen er ikke kun en plan, men en hel proces, der bør integreres i ledelsen af instituttet. Erfaringen kan kræve ændringer i organisationen, enten for at lette opdateringen af planen og dens gennemførelse fremadrettet og overvåge genopretningsindikatorerne, eller fordi processen har afsløret visse forhindringer, der vanskeliggør implementeringen af en genopretningsmodel. Organisationen vil sandsynligvis skulle overveje opfølgnings- eller afhjælpningsforanstaltninger. Formålet med dette afsnit er at beskrive disse foranstaltninger præcist. Følgende foranstaltninger bør tages i betragtning i forbindelse med udformningen af dette afsnit:

- Der kan på forhånd træffes forberedende foranstaltninger for at sikre en vellykket udførelse af genopretningsmodellerne (f.eks. gennem en afkorting af udførelsestiden, maksimere fordelene)
- Områder til forbedring (herunder nye antagelser, nye genopretningsmodeller, ændringer i koncernens/instituttets organisation, ledelse, personaleuddannelse, simuleringsøvelser, osv.)

For hver opfølgnings- eller afhjælpningsforanstaltning forventes instituttet at angive årsagen til, at foranstaltningen tages under overvejelse på dette tidspunkt, samt en tidshorisont for gennemførelsen.

4. Feedback på offentlig høring

Med hensyn til kravet i artikel 16 i EBA-forordningen om at gennemføre en åben offentlig høring før udstedelsen af en henstilling skal det erindres, at der allerede er offentliggjort et debatoplæg om samme emne, og at aktører har fremsendt deres bemærkninger, der offentliggøres på EBA's websted, og som delvis er indarbejdet i den reviderede skabelon i henstillingen. I lyset af, at artikel 16 specificerer, at høringen gennemføres "*om nødvendigt*" (se EBA-forordningens artikel 16, stk. 2), og i betragtning af, at aktørernes betragtninger om EBA's debatoplæg i det store og hele har været positive, og at de bemærkninger, der er blevet vurderet mere indgående, nu er indarbejdet i den reviderede skabelon, konkluderede EBA, at det ikke ville være nødvendigt at gennemføre en ny åben offentlig høring. Skabelonen i bilaget havde været genstand for ovennævnte debatoplæg, og derfor ville en offentlig høring ikke tilføje nogen merværdi, samtidig med at den ville forhale udstedelsen af en henstilling og starttidspunktet for den EU-dækkende øvelse.

5. Bekræftelse på efterlevelsen af retningslinjer og henstillinger

Dato:

Medlemsstat/EØS-stat:

Kompetent myndighed:

Retningslinjer/henstillinger:

Navn:

Stilling:

Telefonnummer:

E-mailadresse:

Jeg er bemyndiget til at bekræfte efterlevelsen af retningslinjer/henstillinger på vegne af min kompetente myndighed: **Ja**

Den kompetente myndighed efterlever eller agter at efterleve retningslinjerne og henstillingerne:

Ja **Nej** **Delvis efterlevelse**

Den kompetente myndighed efterlever ikke og agter ikke at efterleve retningslinjerne og henstillingerne med følgende **begrundelse**¹:

Nærmere oplysninger om den delvise efterlevelse og begrundelsen:

Denne bekræftelse sendes til compliance@eba.europa.eu².

¹ I tilfælde af delvis efterlevelse beskrives omfanget af efterlevelsen og den manglende efterlevelse samt årsagerne til den manglende efterlevelse for de respektive emner.

² Bemærk, at andre metoder til meddelelse af denne bekræftelse af efterlevelse, f.eks. en meddelelse til en anden e-mailadresse, eller ved en e-mail, der ikke indeholder den påkrævede formular, ikke accepteres som gyldige.